

*Tưởng Niệm
Nguyễn Ngọc Phách*

Hát Cho Một Người Quỳ Xướng

Ai quỳ xuống sau một lần đã đến đây
Đã lưu vong với cộng đồng này
Đã nương thân dưới vòm trời này
Rồi quỳ xuống xin Việt cộng về kiếm cơm
Khi hát ra Hà nội
Khi hát về Sài gòn
Người ta báo nghề ca kỹ
ca xuống vô loại như loài chim (t)hời.

Ai quỳ xuống cho hận thù vào lãng quên
Vác va li đi về một lèo
Chuyến bay đưa ai về Sài gòn
Rồi từ đó ra Hà nội hát mấy đêm
Như cánh chim vào lồng
Như trái tim bội tình
Sau một lần được cứu vớt
Những xấu xa này nói cũng như không

Việt cộng còn đó ai biết không ai?
Cộng đồng còn đây ai nhớ không ai?
Ờ đó còn treo, Thành Hồ còn tên
Khi bóng ai như cánh chim sà xuống
Một lần nào đó ai đã ba hoa
Chỉ trở lại đây những sáng bao la
Người mình tự do, Việt cộng chạy xa
Ôi tháng năm, cứ nói xong rồi cũng mò về

Ai quỳ xuống xin một lần về kiếm cơm
Đưa con tham đã tìm về nhà
Đất Ca li quay mặt thẹn thùng
Người thành phố trong một ngày đã nhắc tề
Mua vé xem băng tiền
hút máu xương đồng bào
Xin cho một người vừa quỳ xuống
thấy bóng thiên đường (xhcn) cuối trời th
thang...

Từ khi biết Khánh Ly chuẩn bị về Việt Nam...

Đã có nhiều bài viết phản nộ về việc làm của bà (“bà”=quá lịch-sự: “con mẹ khánh ly”) ta..luôn lưu trên Net ...

Xin chuyển toàn bài viết mà tôi nghĩ rằng đầy đủ, thấm thía nhất, nói về Khánh Ly

của Cụ Nguyễn Ngọc Phách.

Được biết Cụ Nguyễn Ngọc Phách, sinh năm 1933, là nhà báo, nhà văn và giáo sư trước 30-4-1975..

Là em của Giáo Sư Nguyễn Ngọc Linh

(Thủ Khoa K.12 Thủ Đức & Tổng Giám Đốc Việt Tấn Xã), và là Anh của Giáo Sư Nguyễn Ngọc Bích .

Sau 30-4-1975, Cụ Phách đã di tản đến Hoa Kỳ, nhưng "buồn" nước Cờ Hoa, nên đã xin định cư tại Úc Đại Lợi. Hiện cư ngụ tại Melbourne, Victoria, Australia..

Khánh Ly tuyên bố:

"Mọi người dân tỵ nạn CS không phải là người (mà là súc vật ?)

Không thể dùng chung cho mọi người văn nghệ sĩ nhưng có thể dùng cho từng người cho thời buổi văn minh cận đại này đó là câu :

XUỐNG CA VỐ LOẠI.

Với một ca sĩ tất cả mọi người trong xã hội cận đại này không một ai chê bai bất cứ một nghề nghiệp nào vì KHÔNG CÓ MỘT NGHỀ NGHIỆP NÀO XẤU, CHỈ CÓ CON NGƯỜI XẤU MÀ THÔI.

Ca sĩ Khánh Ly là một người trong xã hội cận đại này là người làm xấu nghề nghiệp ca hát nói riêng và giới văn nghệ sĩ nói chung, tôi xin lỗi tất cả quý bà, quý cô khi phải phát biểu một câu mà những bậc tiền bối xa xưa đã gặp những trường hợp như chúng ta ngày nay :

ĐI TIÊU KHÔNG CAO HƠN NGON CỎ THÌ LÀM SAO CÓ CÁI NHÌN XA ĐƯỢC.

Trong xã hội văn minh, hai giới Nam và Nữ đã được tôn trọng bình đẳng như nhau, nhưng bà Khánh Ly đã từ chối cái quyền lợi dành cho phái nữ để chọn lựa Việt Nam quê hương ta đang sống quần quai trong nỗi nhục hèn bán nước của chế độ Cộng Sản Việt Nam đã kéo nên văn minh của dân tộc miền Nam Việt Nam lùi lại cả mấy chục năm về trước; Những cái văn minh phù phiếm thì Cộng Sản Việt Nam truyền bá trong dân gian, chúng khuyến khích tuổi trẻ để làm băng hoại xã hội để dễ nắm đầu người dân; Nhưng những văn minh xây dựng xã hội, văn minh xây dựng Dân Trí thì chúng tiêu diệt hoàn toàn. Việt Nam đang bước qua năm thứ 38 xây dựng xã hội chủ nghĩa Cộng Sản, nền văn hoá, phong tục cổ truyền đang bị băng hoại; Ca Sĩ Khánh Ly đang ở vùng tràn đầy ánh sáng văn minh lựa chọn về nơi âm u như thế thì chúng ta phải hiểu ngược lại những lời phát biểu, trích :

" Có lẽ người nào cũng phải trở về mà thôi. Nếu không lúc này thì một lúc nào đó họ sẽ trở về để nằm xuống. Dù có muợn màng đi nữa thì ít ra được nằm lại trên quê hương của mình cũng là một điều rất tốt, là ước mơ của nhiều người. Mặc dù không phải là ai cũng sẽ sống và được như vậy nhưng nếu được thì một trong những ước mơ của những con người có một quê hương, một tổ quốc thì ai cũng ước mơ được trở về. Không có gì đẹp đẽ cho bằng sự trở về để có nơi mở đầu thì xin được kết thúc tại cái nơi mở đầu đó. Đó là ước mơ, tôi hy vọng không chỉ là ước mơ của riêng tôi mà là ước mơ chung của tất cả NHỮNG NGƯỜI ĐƯỢC GỌI LÀ NGƯỜI " hết trích.

Con người đáng tạo hoá tạo ra không hơn một con súc vật nhưng hơn chúng có bộ óc, biết suy nghĩ, biết tính toán và biết phải trái.

Bà ca sĩ Khánh Ly trong những năm tháng của 30 tháng tư năm 1975 có ai dĩ sủng, có ai dùng dây thông lọng trông vào cổ kéo bà đi ra ngoại quốc? bà đã chen lấn, đã van xin để chạy thoát khỏi quê hương đang bị dấp dàu, rặng hô, mã tấu từ từ làm tan nát quê hương, Cô ca sĩ Thái Thanh là một bằng chứng, một nhân chứng đã từng tuyên bố : CÁI ĐAU KHỔ CỦA NGƯỜI CA SĨ KHÔNG ĐƯỢC HÁT CŨNG GIỐNG NHƯ MỘT CON CHIM KHÔNG ĐƯỢC HÓT.

Bà ca sĩ Khánh Ly trong những ngày sống trong trại tỵ nạn Fort Chaffee của thành phố Fort Smith, tiểu bang Arkansas lếch thếch một nách mấy đứa con thấy mà thương, những ngày cuối tuần trong trại tỵ nạn cũng tổ chức văn nghệ đấu tranh, văn nghệ tưởng nhớ đến quê hương điêu tàn, đến Sài Gòn háp hổi sắp bị đổi tên của một con quý đã chết, những giọt nước mắt ngấn, dài, những nghẹn ngào không hát nên lời, làm rung động lòng người ly hương, đây lúc này Khánh Ly mới thật sự là một con người Việt Nam Tự Do. Sau 37 năm no cơm ấm kể từ ngày cái trung tâm Thuý Nga từ bên Pháp xin qua bên Mỹ cư ngụ tại Cali, từ ngày cô người mẫu Kỳ Duyên con ông Kỳ Cục bán rẻ linh hồn cho quý, bán rẻ anh em đồng đội, phản bội lại tập thể NGƯỜI Việt Tỵ Nạn trên thế giới, có ai nghe người ta gọi bằng Phó Tổng Thống, Thiếu Tướng hay hạ thấp xuống bằng ÔNG chưa?, hay mọi người gọi bằng một giọng khinh bỉ THĂNG, cũng kể từ ngày ấy VỢ hấn NGƯỜI khác xài, con gái kỳ cục bắt đầu học khoe mông khoe đùi rồi từ từ tiến bộ thêm được Tô Văn Lai dân dốt bước vào thế giới Đại Đồng; Công, Dung, Ngôn, Hạnh được thực thi ngược thay chồng như thay áo diễn tuồng, khi đã thuận thực bèn hướng dẫn ca sĩ Khánh Ly tập tành, ngượng ngập mặc áo bành tô khép nép trong khách sạn do bọn Lãnh Sự Quán San Fransico tổ chức thế là kể từ ngày đó mọi người bèn bỏ chữ mền mợ là CÔ, BÀ mà thành CON với giọng khinh khỉnh.

Một duộc thằng thằng, con con rủ rẻ nhau đi về đứ đờn trên thân xác trẻ thơ, trên thân phận đoạ đầy của người Việt Nam từ Bắc vô Nam, chúng vui mừng ca hát, tổ chức hội hè tổ chức những đêm văn nghệ, trong những vũ trường nhầy nhựa thân xác tuổi trẻ Việt Nam, trong lúc mảnh đất quê hương đang mất dần vào tay kẻ thù truyền kiếp, như vậy chúng có phải là những con người mang cùng huyết thống máu đỏ da vàng cùng với chúng ta?.

Chuyện trước mắt kia kìa, Duy Quang sau thời gian theo cha là Phạm Duy già dịch ngụ lặn trong XÃ HỘI CHỦ NGHĨA bây giờ THÂN TÀN MA ĐẠI lại bò về xứ Mỹ tại đất Cali giữa mũ xin tiền chữa bệnh UNG THƯ, tại sao không ai chịu học? có gì end là lạ đâu vì CHÚNG KHÔNG PHẢI LÀ NGƯỜI, chúng chỉ là những con SÚC VẬT không có óc suy nghĩ, mọi người đã thấy trong sổ sách, trong kinh nghiệm cuộc sống hàng ngày: CHẤT PHÉ THẢI CỦA CON NGƯỜI THẢI RA NGOÀI RẤT LÀ HÔI THỐI NHƯNG NHỮNG CON CHÓ (một loài SÚC VẬT) "HỒ HỎI" TRANH DÀNH NHAU ĐÓP HÍT.

Với hy vọng một ngày đẹp trời chúng ta sẽ không phải nghe Khánh Ly quay trở lại Mỹ giữa nón xin tiền giống tên Duy Quang bây giờ; Bên Hoa Kỳ như quý vị đã biết : chất phé thải phải ở trong cầu tiêu, của trẻ sơ sinh phải ở trong thùng rác gói chặt cấm không được làm Ô NHIỄM KHÔNG KHÍ CHUNG QUANH.

Nuôi vật Khánh Ly cũng có lúc mền tay, chúng ta cùng cầu nguyện thôi thì hãy ráng tạo phúc để kiếp sau không phải làm loài SÚC SANH nữa mà hãy làm người để hưởng phúc.

Lành thay,Lành thay.....

Nguyễn Ngọc Phách

Nguồn:

[https://www.facebook.com/photo/?fbid=1773598406319713&set=a.118659665146937&__cft__\[0\]=AZVZBy_r0bHZJzhIzGF6sbdD2OFGB-ygommcHPGJRd9Hj9JXPncBKXslwy-1FfKzaq1cW71-z62lmjOIj3rIy27bb-n2h2MoLC5e8XqkOsK10xNYE1Dn2SqBhjjgVcBGLYWA008Le6bPGaxc9ZUHQALw3oahDL9tfbAwRJc087TMpejU--GyZQZVJiw3L1NriI&__tn__=EH-R](https://www.facebook.com/photo/?fbid=1773598406319713&set=a.118659665146937&__cft__[0]=AZVZBy_r0bHZJzhIzGF6sbdD2OFGB-ygommcHPGJRd9Hj9JXPncBKXslwy-1FfKzaq1cW71-z62lmjOIj3rIy27bb-n2h2MoLC5e8XqkOsK10xNYE1Dn2SqBhjjgVcBGLYWA008Le6bPGaxc9ZUHQALw3oahDL9tfbAwRJc087TMpejU--GyZQZVJiw3L1NriI&__tn__=EH-R)